

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

מנחות דף ס.

"יכול בשני כהנים ת"ל עליה וכו'", מה ההו"א ומה הדחיה? [תד"ה יכול].

לרש"י ¹	להוה אמינא	ללימוד מעליה
כהן אחד שנתן שמן ולבונה חייב רק אחת	חייב שתיים	
דוקא בשתי מנחות חייב שתיים	אפי' במנחה אחת חייב שתיים	
שאפי' נתן שמן ואח"כ לבונה חייב שתיים	שאינ חייב שתיים אלא אחת	

מנחות דלהלן אינם טעונות תנופה, האם טעונות עכ"פ הגשה?

מנחת נדבה ⁴ , מנחת נכרים, מנחת חוטא	מנחת כהנים, מנחת כהן משיח	
טעונות הגשה	טעונות הגשה	לתנא קמא
טעונות הגשה	אינן טעונות הגשה	לר' שמעון

מנחות דף ס:

מנחת העומר ומנחת סוטה שטעונות תנופה, מנין שטעונות גם הגשה?

מנחת העומר	מנחת סוטה	
מדכתיב: והבאת	מדכתיב: והקריבה	לר' שמעון
מבמה הצד ⁵	מדכתיב: והבאת ⁶	לר' יהודה

¹ רש"י מפרש שבהו"א סברנו שא"א שכהן אחד יתחייב גם על נתינת שמן וגם על נתינת לבונה, אלא רק אם שני כהנים יתנו אחד שמן ואחד לבונה אז יתחייב כל אחד מהם לאו. קמ"ל עליה, שאין הלואים תלויים בכהנים אלא בגופה של מנחה, וכיון שניתן על גוף המנחה שמן ולבונה חייב הנותנים שתיים, לא שנא נתן אחד לא שנא נתנו שנים. [והקשו עליו התוס', דאיזה ס"ד בכלל שלא יהיה חייב שתיים בכהן אחד, הא עשה ב' לאוים נפרדים].

² ופי', "יכול בשתי כהנים", היינו שתי מנחות, שכך הדרך ששתי מנחות נעשות בשתי כהנים, ואז שייך להתחייב מחמתם גם משום שמן וגם משום לבונה, אולם במנחה אחת ס"ד כיון שנתן שמן נפסלה וא"א להתחייב שוב מחמת לבונה, קמ"ל, עליה שגם במנחה אחת חייב שתיים.

³ ופי', "יכול בשתי כהנים", היינו שני מקומות במנחה אחת, ואורחא דמלתא ששנים נותנים בזה אחר זה - זה שמן וזה לבונה [וה"ה נמי בכהן אחד], וסלקא דעתך שיהיה חייב שתיים, אחד על השמן ואחד על הלבונה. קמ"ל עליה, שאינו חייב אלא אחת, דכיון שכבר נתן שמן הרי פסלה ואינו ונתן על מנחה כשרה. [והיינו בדיוק להיפך מהפירוש התוס', ושיטת ר"ת היא שיטה יחידאה].

⁴ והם: סולת, מחבת, מרחשת, מאפה תנור [- חלות, ורקינים].

⁵ פי', ילפינן במה הצד ממנחת חוטא ומנחת סוטה, דאם תאמר מה למנחת חוטא שבאה חיטים תאמר בעומר שבאה שעורים, מנחת סוטה תוכיח שבאה שעורים. ואם תאמר מה למנחת סוטה שבאה לברר עוון ולכך חשובה היא להצטרך הגשה, מנחת חוטא תוכיח. ור"ש פריך דמה להצד השוה [חוטא וסוטה] שיכולים להמצא כמה פעמים בשנה, תאמר בעומר שאינה אלא פעם בשנה. ודחה ר' יהודה, דאדרבא להיפך הוא, דכיון שאינם קבועים יתכן שלא יבואו בכלל כל השנה, ואם בכל אופן הצריכה בהם תורה הגשה א"כ כ"ש במנחת העומר שקבועה שצריך לעשות בה הגשה.

⁶ וא"ת, ר' יהודה "והקריבה" מה דריש ביה. תירץ רש"י בד"ה אבל, שבא להוציא מנחת נסכים ולחם הפנים, שאין טעונים הגשה.